

ganske klart: Ja. Hele Forsikringen har en frivillig Karakter, Forsikringsselskabet er indrettet paa ogsaa at overtage en Del af Forsikringen, og deraf følger, at Forsikringstageren selv kan bestemme, hvor stor en Del han vil have forsikret. Dette fører i Virkeligheden til et bekræftende Svar paa det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede. Om Forsikringstageren personlig løber Risikoen eller dækker den i et andet Selskab, maa blive dette af Staten frembragte Selskab uden Betydning. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at for det Tilfælde, at Forsikringstageren forsikrer tre Fjerdedele af en Ladning i et andet Forsikringsselskab, vil den ene Fjerdedel kunne forsikres i dette Selskab. Jeg forstaar meget godt, at dette Spørgsmaal kan have praktisk Interesse, i Særdeleshed efter at de eksporterende Andelselskaber her i Landet allerede har dannet en Sammenslutning med dette særlige Forhold for Øje, og jeg vil ikke finde det urimeligt, at man fastholder det Resultat og det Samarbejde, man paa dette Punkt har opnaaet. Jeg maa for Tydeligheds Skyld tilføje, at den Omstændighed, at en Ladning forsikres for tre Fjerdedele af sin Værdi i et andet Forsikringsselskab, ikke forpligter dette Selskab til at overtage den ene Fjerdedel, hvis der ellers er noget i Vejen for, at Forsikringen kan komme i Stand. Forsikringsselskabet maa staa frit overfor den enkelte Forsikringstager, men jeg formoder, at det ærede Medlem ikke er i Tvivl herom.

Birch: Den højtærede Minister tillagde mig en Udtalelse, som jeg absolut ikke havde fremsat, idet han sagde, at jeg havde talt om Forsendelse i svenske Skibe fra svensk Havn til dansk Havn. Jeg har slet ikke brugt dette Billede. Hvad jeg har talt om, er, at svensk og norsk Tonnage i høj Grad vil være paakrævet, for at man skal kunne udføre de Funktioner, som dansk Eksport og Import kræver, og af den højtærede Ministers Udtalelser vil det fremgaa, at det er rigtigt, hvad jeg nævnedes før, at i en Række Tilfælde er de Forsendelser, der sker paa svenske og norske Fartøjer, ikke dækkelige i de svenske og norske Statsinstitutter. Jeg haaber derfor fremdeles paa, at den højtærede Minister gennem sin i Dag omtalte Indflydelse paa den eventuelle Bestyrelses Medlemmer vil virke hen til, at der vises Imødekommen, hvis der under Paavisning af, at den danske Skibsfart ikke er i Stand til paa tilfredsstillende Maade at fyldestgøre Eksportens

og Importens Krav, fremkommer saadanne Ønsker, som jeg har omtalt. Jeg haaber saa meget mere derpaa, som denne Lovs udtrykkelige Hensigt er at støtte dansk Import og Eksport, medens den ikke særlig sigter paa dansk Skibsfart. Maa jeg yderligere fremhæve, at det forekommer mig, at den højtærede Minister næsten har indskrænket sig til at bygge sin Modstand mod at drage Varer, der forsendes paa neutrale Magters Skibe, ind under denne Forsikring, derpaa, at den danske Stat i Forholdet til saadanne Skibe ikke kan have tilstrækkeligt Indseende med Forsendelsernes Karakter. Det forekommer mig — men jeg kan jo tage fejl —, at den højtærede Minister ser forkert paa dette Forhold. Det afgørende, synes jeg, er her ikke, om det er dansk, svensk eller norsk Skib, der udfører Forsendelsen, men om Forsendelsen sker fra eller til dansk Havn. Naar dette sidste er Tilfældet, er de danske Myndigheder i Virkeligheden i Stand til at have fornøden Indseende. Vanskeligheden ligger efter min Mening paa det Punkt, at man, som jeg synes, noget uforsigtigt har medtaget i Loven ogsaa Forsendelser, der sker fra en fremmed Havn til en anden. Dette er Grunden til at jeg, da jeg før rettede min Henstilling til den højtærede Minister med Hensyn til de svenske og norske Skibe, udtrykkelig indskrænkede denne Henstilling til kun at skulle omfatte saadanne svenske og norske Skibe, hvis Forsendelser drejede sig om en Rejse fra eller til en dansk Havn.

Ordføreren (N. Neergaard): Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) rettede ogsaa til mig, kan jeg besvare derhen, at det staar Forsikringstagerne fuldkommen frit for at overtage en hvilken som helst Del af Risikoen i Selvforsikring, og naar der f. Eks. er Spørgsmaal om, hvorvidt danske Andelselskaber vil kunne forsikre den Del, som de ikke ønsker at forsikre hos det nye Institut, i et af Andelselskaberne dannet Forsikringsselskab, kan jeg ogsaa besvare dette Spørgsmaal med Ja.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgangen til Forsikring af Varer i norske og svenske Skibe maa jeg gøre opmærksom paa, at begge de Institutter, der her er Tale om, er af ganske ny Oprindelse, og det vilde være uforsigtigt at udtale sig mere indgaaende om deres Forretningspraksis. Men hvad jeg kan sige, er dette, at man i Institutet for norsk Vareforsikring og i de Grundregler, der findes